

Ջուրն ի Յորդանան, ջերմեռանդ սիրով, չանայր մկրտիլ:
Ռարբի մարդասէր, ուահ կենաց եղեր, ուատ բարի շնորհնեա։ Տէր ողորմ։

Արովք վարսաւոր, Մինայ և Քորեր, պրոբռքեան տեղիք։
Վերառեալ ըզեկ, վեհագոյն ի փառու, վերադասեցար։ Տէր ողորմեա։

Տաձար լուսեղին, տարսար յարգանդի, տուն եղեր փրկչին։
Բամբ մարդկան սեռի, բարունցոյդ բարցոյ, բուռեալ աղերսէմք։ Տէր ողորմ։

Յաշը վիրաց իմոց, ցացագնեալ մարդասէր, ցըրուեսցին ի սպառ։
Իիշրիշ մադրանօր, շիշեալ աղաջեմ, շիշուել գործ բարեաց։ Տէր ողորմ։

Փըրկչիդ Յիսուսի, փրկողիդ ըզեկ, փառու մատոցանեմք։
Քոց պաշոննից, բաշիչ լեր մեղաց, քոյին գրբորքեամբ։ Տէր ողորմ։

Տ Ա Ր Ա Ջ Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Ծ Ա Ծ Խ Ա

(ՅՈՐԴՈՐՍԿՍ ՔԱՂՅՐ ԵՒ ԱՆՈՅՇ)¹

Արեւ լուսատու, տաճար Աստուծոյ, Մարիամ,
Բանին բանաւոր անթառամ ծաղկոյ²։

Գոյն քո գեղեցիկ կարմիր փարզենոյ, Մարիամ,
Դուռն եղեր կենաց համասփիւռ լուսոյ։
Երանեալ սուրբ կոյս ծընող Աստուծոյ
Զարդարեալ փառօք ի Հոգոյն Սրբոյ։

Է զարմանազան ակըն մարգարտոյ
Ընտրեալ շառաւիդ ի Հոգուոյն Սրբոյ։
Թագուհի փառաց անուն քո սիրոյ, Մարիամ,
Ժառանգորդ եղեր վերինն աթոռոյ։

Ի ժամ զիշերոյ³ աստղ առաւոտոյ

Լուսին բոլորեալ ի տասնուհնկոյ։

Խնծոր ոսկեղին գլքախա նանենոյ

Ծառ անմահութեան տերեւ վարդենոյ։

Կոյս անհամեմատ պարծանք մարդկայնոյ

Հարսնացեալ յերկինս քու Տեան Աստուծոյ։

Զայնըն հայրական հովանացեալ կոյս ի⁴ վե-

[բայ քո։ Ղամբար մշտափայլ ճըրագ լուսատու։

1. Այս պատկերաւից գողովրդին տաղին հեղինակը անձանօք է, գէթ ինձի. կը հրատարակեմ 1653 թ գոյուած
Յուրագիր տաղարանէն, բաղաստելով 1690 ին Վենետիկ գրուած նոտրադիր տաղարանէն հեա՝ ուր կան հետեւ-
եալ նշանակելի տարբերութիւնները. — 2. Ա. արդոյ. — 3. Գիշերի. — 4. Զեթ. — 5. Զեթ. — 6. Անթառամ վար.
7. Ո՞վ արթայածին եւն. — 8. Զեյր.

Ճառագայթ փառաց անուն քո սիրոյ
Մայր կենարարին և ֆրկչին մերոյ։
Յազգին Եւայի ծով ծիաժամբ ակն մարգարտոյ,
Նոր գու բարունակ և ողկոյզ լուսոյ։
Շուշան գեղեցիկ տպագիռն և կայծ շափիւղոյ

Ո՞վ Արարածին⁷ և գուստը լուսոյ։
Զկայ⁸ ի մարդկային յազգս այլ նըման քո.
Պարծանաց տեղի և տուփ գու խնկոյ։
Զուր քաղցրածաւալ ծարաւեալքս արքոն.

Ուհ երկնազընաց ճանապարհ սիրոյ։
Սուրբ Աստուծածին ծընող Աստուծոյ
Վասըն մեր մաղթեա զՅիսուս Որդին քո.
Տալ մեզ քաւութիւն զմեզ ազատել ի հրոյն քո։

Բամից համօրէն ժողովրդեան քո։
Յանկ բազկատարած և միջնորդ բարոյ
Խիւսեա մաղթանօք վասն եկեղեցոյ։
Փառք քեզ առաքեմք յամէն բերանոյ, Մարիամ
Գրիստոսի ծընող մայր անճառելոյ։

1. Այս պատկերաւից գողովրդին տաղին հեղինակը անձանօք է, գէթ ինձի. կը հրատարակեմ 1653 թ գոյուած
Յուրագիր տաղարանէն, բաղաստելով 1690 ին Վենետիկ գրուած նոտրադիր տաղարանէն հեա՝ ուր կան հետեւ-
եալ նշանակելի տարբերութիւնները. — 2. Ա. արդոյ. — 3. Գիշերի. — 4. Զեթ. — 5. Զեթ. — 6. Անթառամ վար.
7. Ո՞վ արթայածին եւն. — 8. Զեյր.

Տ Ա Ր Ա Ջ Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Ծ Ա Ծ Խ Ա

(Կ ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԱՂԹԱՄԱՐՑՈՅ)

Տապանակ կազմեալ անփուտ
Կըտակին փառաց անսուտ
Ընարեալ ի բիւրուց դու զուտ
Տաճար լուսոյ մայր սուրբ կոյս։
Ելեալ հուտ անճառելի
Խնկեալ բուրգառէդ ոսկի
Հուրն Աստուած ի քեզ վառի
Մայր Մանուելի սուրբ կոյս։
Բոստմամբ պազատիմ կուսիդ
Վասն իմ աղաչեա զՈրդիդ
Որ եսդ ի հրեկն արփիդ. Տաճար եւն։
Գըրեալ մակագիծ կըտակ
Սափոր մանանին ունակ
Բըղիսեալ յեղեմայ վըտակ. Մայր եւն։
Բարունոյն եղեմ ծաղկած
Մեզ պատճառ եղեր կենաց
Լըցեր զեսայեան առած. Տաճար եւն։
Ի յերկրաւորաց նիւթոց
Թափանցիկ լուսոյն օդոց
Զհուրըն ծրարեալ քո ծոց
Դու պարծանք արարածոց։

1. Այս տաղն ալ վանքիս յիշեալ նոտրագիր տաղարանէն է. ինչպէս վերջին տան ք. տողս, նոյնպէս անազուին
տառերը հեղինակին անունը կը կապեն. Տեր Գրիգորիս։ Խմբ.

Գաւազան Ահարովնին
Ծաղկեցաւ ի խորանին
Գուշակէր զըլնունդ քոյին. Մայր եւն։
Ուրախ եղեւ մայրն Եւա
Անմարմինըն մարմնանայ
Զխաւար մեղաց մեր բառնայ. Տաճար եւն։
Բախացիր Աղամ հայր մեր
Փրտեալ հնացեալ դու ծեր
Քեզ նորոգող եկեր. Մայր եւն։
Ի յերկինս առեալ դասէ
Զգերեալսն ի սատանայէ
Ծընեալդ յանարատ կուսէ. Տաճար եւն։
Սոսկալի առուր մեծին
Լեր մեզ բարեխօս կրկին
Անարատդ Աստուածածին. Մայր եւն։
Եկեալ առ քեզ պազատի
Գրիգորիսն Աղրամարցի
Ասացէք Տէր ողորմի.
Կրկին ձեզ պարզեւեսցի։

Տ Կ Բ Ա Ս Ա Յ Ա Յ Ա

Եուրթըգ շրթին Աստուծոյ վաս համբոյրով
Տեսիլ յաւերժ գարերուն.
Անմահութիւնն, երանութիւնն հոգեթով
Լոյս-ծոցիդ մէջ կը զեղուն։
Խորհուրդներու դուն անապատն ես ամբան,
Ուսկից չանցաւ մարդ տըկար.
Կ'երկրպագեմ Մաղկիդ որ հոն ժպտեցաւ՝
Արտասուելու ինձ համար։
Երբ ձեռքիդ մէջ - արփայութիւն՝ կը դիտեմ
Անհունութիւնը փոքրիկ,
Սէր ու սարսուռ իսկոյն հոգիս կը պատեն,
Արարչութեան հրաշալիք։

Անսահմանին բազուկներն յար կ'օղակն
կոյս պարանցըդ ոսկի.
Խառնէ, ո՞վ Մայր, զգուանքիդ հետ քնքօրէն.
Մեր տառապանքը ցաւի։
Ո՞վ Մայրութիւն աստուածաբեր, սուրբ արիւնն
Երակներուդ կուսական
Պատուած կողէն կը հոսի մեր Աստուծուն,
Եղեններուն մեր փոխան։
Արիւնիդ գին, ցաւի ծընունդ մենք քեզի,
Մայր, այս աւեր աշխարհին
Ժըպիտ մ'անոյշ համբոյրներէն Յիսուսի
Որ խռովվները դադրին։

Հ. Եղիս. Փէջակեսն